

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מקרא-key:
--	--	------------------

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתה		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
מירא	מאן דאמר								
רב פפא איעסק ליה לבריה בי אבא טוראה, אויל למיכתב לה כתובתה, שמע יהודה בר מרימר, נפק אתא איתחזי ליה. כי מטו לפיתחא הוה קא מפטר מיניה, אמר ליה: נינול מר בהדאי, חזייה דלא הוה ניהא ליה מאי דתיך?	אמר ליה: [רב פפא]					◊			ג.נ.
שיננא, לא תיהוי בעבורי אחסנתא אפילו מברא בישא לברא טבא, דלא ידיעא מאי זרעא נפיק מיניה וכל שכן מברא לברתא	משום דאמר ליה שמואל לרב יהודה:					◊	■		ג.נ.
האי נמי תקנתא דרבנן היא, דאמר רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחנן						◊	■		ג.נ.
ה"מ מדעתיה, לעשויה נמי?	אמר ליה: [יהודה בר מרימר]					◊	!		ג.נ.
אטו מי קאמינא לך דעול ועשייה? עול ולא תעשייה קאמינא	אמר ליה: [רב פפא]					◊	◊		ג.נ.
מעלאי דידי היינו עשייה.	אמר ליה: [יהודה בר מרימר]					◊	!		ג.נ.
אכפייה ועול, אישתיק ויתיב. סבר הוה מירתח רתח, כתביה לכל מאי דהוה ליה. לסוף אמר ליה: השתא נמי לא מישתעי מר? חי דמר, לא שביקי מידי לנפשא?						◊	◊		ג.נ.
אי מינאי דידי, אפי' האי נמי דכתבת לא ניהא לי.	אמר ליה: [יהודה בר מרימר]					◊	◊		ג.נ.
א"ל: השתא נמי אהדר בי						◊	◊		ג.נ.
א"ל: שוייה נפשך, הדרנא לא קאמינא.	אמר ליה: [יהודה בר מרימר]					◊	◊		ג.נ.
מכרה כתובתה לבעלה, יש לה כתובת בנין דכרין או אין לה כתובת בנין דכרין?	בעא מיניה רב יימר סבא מרב נחמן:					◊	^		ג.נ.
ותבעי לך מוחלת	א"ל רבא:					◊	◊		ג.נ.
השתא מוכרת קמיבעיא לי, דאע"ג דאיכא למימר זוזי אנסוה, דאמינא כמאן דקא מחו לה מאה עוכלי בעוכלא מוחלת מיבעיא?	אמר ליה: [רב יימר סבא]					◊	!		ג.נ.
פשיטא לי, מוכרת כתובתה לאחרים - יש לה כתובת בנין דכרין, מאי טעמא? זוזי אנסוה מוחלת כתובתה לבעלה - אין לה כתובת בנין דכרין, מאי טעמא? אחולי אחילתא.	רבא:					◊	■		ג.נ.
מוכרת כתובתה לבעלה, כמוכרת לאחרים דמי או כמוחלת לבעלה דמי?	בעי רבא:					◊	^		ג.נ.
בתר דבעיא הדר פשטא: מוכרת כתובה לבעלה - כמוכרת לאחרים דמי.	רבא:					◊	!		ג.נ.
מתה, אין יורשין של זה ואין יורשין של זה יורשין כתובתה	מתיב רב אידי בר אבין:					◊	◊	■	ג.נ.
והוינן בה, כתובתה מאי עבידתה?						◊	◊		ג.נ.
כתובת בנין דכרין	ואמר רב פפא:					◊	◊	!	ג.נ.
ואמאי? הכא נמי לימא: יצר אנסה						◊	◊		ג.נ.
התם קנסא הוא דקנסוה רבנן.						◊	!		ג.נ.
מוחלת כתובתה לבעלה - אין לה מזונות.	יתיב רבין בר חנינא קמיה דרב חסדא, ויתיב וקאמר משמיה דרבי אלעזר:					◊	■		ג.נ.
אי לאו דקאמרת לי משמיה דגברא רבא, הוה אמינא לך: (משלי י"ז) משיב רעה תחת טובה לא תמוש רעה מביתו.	אמר ליה: [רב חסדא]					◊	■		ג.נ.
יתיב ר"נ ועולא ואבימי בר רב פפי, ויתיב רב חייא בר אמי גבייהו, אתא ההוא גברא דשכיבא ארוסתו						◊	◊		ג.נ.
זיל קבר או הב לה כתובתה	אמרי ליה: [ר"נ ועולא ואבימי בר רב פפי]					◊	■		ג.נ.
אשתו ארוסה - לא אונן ולא מיטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - אונן ארוסה - לא אונן ולא מיטמא לה, וכן היא לא אוננת ולא מיטמאה לו, מתה - אינו יורשה, מת הוא - גובה כתובתה	אמר להו רב חייא, תנינא:					◊	■ ■		ג.נ.
טעמא דמת הוא, הא מתה היא - אין לה כתובה.						◊	■ ■		ג.נ.

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-נערה שנתפתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי טעמא?												
שאינ אני קורא בה לכשתנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי	רב הושעיא:											
ארוסה שמתה - אין לה כתובה.	כי אתא רבין אמר ריש לקיש:											
זילו אמרי ליה: שקילא טיבותך שדיא אחיזרי, כבר תרגמא רב הושעיא לשמעתי בבבל.	אמר להו אביי:											
בנן נוקבן דיהויין ליכי מינאי וכו'.												
עד תלקחן לגוברין	רב תני:											
עד דתבגרין.	לוי תני:											
לרב אע"ג דבגר? ולוי אע"ג דאינסיב?												
אלא בגר ולא אינסיב, אינסיב ולא בגר - דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בארוסה ולא בגר.												
עד דתבגרין וימטי זמניהון דאינסבן.	וכן תני לוי במתניתיה:											
תרת?												
אלא, או תבגרין או ימטי זמניהון לאיתנסבא.												
כתנאי:												
עד מתי הבת נוזנית? עד שתארס	[ת"ק]											
עד שתבגר.	משום רבי אלעזר אמרו:											
עד דיהויין.	תני רב יוסף:											
הויה דאירוסין, או הויה דנישואין?	איבעיא להו:											
תיקו.												
מי שמיע לך מיניה דרב יהודה, ארוסה יש לה מזונות או אין לה מזונות?	רב חסדא לרב יוסף:											
משמע לא שמיע לי, אלא מסברא לית לה, כיון דאירסה - לא ניחא ליה דתיתזיל	אמר ליה: [רב יוסף]											
אם משמע לא שמיע לך, מסברא אית לה, כיון דלא קים ליה בגוה - לא שדי זווי בכדי.	אמר ליה: [רב חסדא]											
משמע לא שמיע לי, מסברא אית לה, כיון דלא קים ליה בגוה - לא שדי זווי בכדי	איכא דאמרי, אמר ליה: [רב יוסף]											
אי משמע לא שמיע לך, מסברא לית לה, כיון דאירסה - לא ניחא ליה - דתיתזיל.	אמר ליה: [רב חסדא]											
(סימן: דגברי שק זרף, מאנה ויבמה שניה ארוסה ואנסה)												
ממאנת, יש לה מזונות או אין לה מזונות?	בעו מיניה מרב ששת:											
אלמנה בבית אביה, וגרושה בבית אביה, ושומרת יבם בבית אביה - יש לה מזונות	אמר להו רב ששת, תניתוה: [ת"ק]											
עודה בבית אביה - יש לה מזונות, אינה בבית אביה - אין לה מזונות	רבי יהודה:											
רבי יהודה היינו ת"ק												
אלא לאו ממאנת איכא בינייהו												
אית לה	דתנא קמא סבר:											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-נערה שנתפתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לית לה.	ורבי יהודה סבר:											
בת יבמה, יש לה מזונות או אין לה מזונות? כיון דאמר מר כתובה על נכסי בעלה הראשון - לית לה, או דלמא כיון דאי לית לה מראשון תקינו לה רבנן משני - אית לה?	בעי ריש לקיש:											
תיקו.												
בת שניה, יש לה מזונות או אין לה מזונות? כיון דלית לה כתובה לית לה מזוני, או דלמא אמה דעבדא איסורא קנסוה רבנן, אידי דלא עבדא איסורא לא קנסוה רבנן?	בעי רבי אלעזר:											
תיקו.												
בת ארוסה, יש לה מזונות או אין לה מזונות? כיון דאית לה כתובה - אית לה, או דלמא כיון דלא תקינו רבנן כתובה עד שעת נישואין - לית לה?	בעי רבא:											
תיקו.												
בת אנוסה, יש לה מזונות או אין לה מזונות?	בעי רב פפא:											
אליבא דרבי יוסי ברבי יהודה לא תיבעי לך												
יש לה כתובה מנה	דאמר: [רבי יוסי ברבי יהודה]											
כי תיבעי לך - אליבא דרבנן												
יצא כסף קנסה בכתובה	דאמר: [רבנן]											
מאי? כיון דלית לה כתובה לית לה מזוני, או דלמא כתובה טעמא מאי? כדי שלא תהא קלה בעיניו להוציאה, והא לא מצי מפיק לה?												
תיקו.												
את תהא יתבא בביתי וכו'.												
בביתי - ולא בביקתי, אבל מזוני אית לה.	תני רב יוסף:											
אפילו מזוני נמי לית לה.	מר בר רב אשי:											
ולית הלכתא כמר בר רב אשי.												
תבעוה להנשא ונתפייסה - אין לה מזונות.	רב נחמן אמר שמואל:											
הא לא נתפייסה - יש לה מזונות?												
אמרה מחמת פלוני בעלי - יש לה מזונות, מחמת בני אדם שאינן מהוגנין לה - אין לה מזונות.	רב ענו, לדידי מפרשא לי מיניה דמר שמואל:											
זינתה - אין לה מזונות.	רב חסדא:											
כיחלה ופירכסה - אין לה מזונות.	רב יוסף:											
מאן דאמר זינתה, כל שכן כיחלה ופירכסה מאן דאמר כיחלה ופירכסה, אבל זינתה - אית לה												
מאי טעמא?												
יצר אנסה.												
ולית הלכתא ככל הני שמעתתא, אלא כי הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:												
התובעת כתובה בבית דין - אין לה מזונות.	[רב יהודה אמר שמואל]											
ולא?												
מכרה כתובה, ומשכנה כתובה, עשתה כתובה אפותיקי לאחר - אין לה מזונות	והתניא:											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-נערה שנתפתה	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הני אין, אבל תובעת לא												גז
הני בין בבית דין בין שלא בבית דין, תובעת - בבית דין אין, שלא בכ"ד לא.												גז
וכך היו אנשי ירושלים וכו'.												גז
הלכה כאנשי יהודה	אתמר, רב:											גז
הלכה כאנשי גליל.	שמואל:											גז
בבל וכל פרוודהא נהוג כרב, נהרדעא וכל פרוודהא נהוג כשמואל.												גז
ההיא בת מחוזא דהות נסיבא לנהרדעא, אתו לקמיה דרב נחמן, שמעה לקלה דבת מחוזא היא												גז
בבל וכל פרוודהא נהוג כרב.	אמר להו: [רב נחמן]											גז
אמרו ליה: והא לנהרדעא נסיבא												גז
אי הכי, נהרדעא וכל פרוודהא נהוג כשמואל.	אמר להו: [רב נחמן]											גז
ועד היכא נהרדעא?												גז
עד היכא דסגי קבא דנהרדעא.												גז
אלמנה - רב אמר: שמין מה שעליה	איתמר: [רב]											גז
אין שמין מה שעליה.	שמואל:											גז
וחילופה בלקיט.	רב חייא בר אבין:											גז
וכן בלקיט, ומנה בה סימנא: יתמא וארמלתא שלח ופוק.	רב כהנא מתני:											גז
אע"ג דתנן במתניתין כוותיה דשמואל, הלכתא כוותיה דרב	רב נחמן:											גז
אחד המקדיש נכסיו, ואחד המעריך את עצמו - אין לו לא בכסות אשתו ולא בכסות בניו, ולא בצבע שצבע לשמן, ולא בסנדלים חדשים שלקח לשמן.	דתנן:											גז
וכי מאחר דתנן מתניתין כוותיה דשמואל, אמאי הלכתא כוותיה דרב?	רבא לרב נחמן:											גז
לכאורה כשמואל רהיטא, כי מעיינת בה הלכתא כוותיה דרב, מאי טעמא? כי אקני לה - אדעתא למיקם קמיה, אדעתא למשקל ולמיפק לא אקני לה.	אמר ליה: [רב נחמן]											גז
כלתא דבי בר אלישיב הוה קא תבעה כתובתה מיתמי, הוה קא ממטי להו לבי דינא, אמרי: זילא לן מילתא דתיזלי הכי. אזלא לבישתינהו ואיכסתינהו לכוליה מנא, אתו לקמיה דרבינא												גז
הלכתא כוותיה דרב, דאמר: אלמנה שמין מה שעליה.	אמר להו: [רבינא]											גז
ההוא דאמר להו נדוניה לברת, זל נדוניה												גז
פורנא ליתמי.	רב אידי בר אבין:											גז
ההוא דאמר להו ארבע מאה זוזי מן חמרא לברת, אייקר חמרא												גז
רווחא ליתמי.	רב יוסף:											גז
קריביה דרבי יוחנן הוה להו איתא אבא דהוה קמפסדה מזוני, אתו לקמיה דרבי יוחנן												גז
איזילו ואמרו ליה לאבוכון דנייחד לה ארעא למזונה.	אמר להו: [רבי יוחנן]											גז
אתו לקמיה דריש לקיש												גז
כל שכן שריבה לה מזונות.	אמר להו: [ריש לקיש]											גז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

כתובות-נערה שנתפתה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
אמרו ליה: והא רבי יוחנן לא אמר הכי?														גד:
זילו הבו לה, ואי לא - מפיקנא לכו רבי יוחנן מאונייכו.	אמר להו: [ריש לקיש]													גד:
אתו לקמיה דרבי יוחנן														גד:
מה אעשה, שכנגדי חלוק עלי.	אמר להו: [רבי יוחנן]													גד:
אמר למזונות - ריבה לה מזונות, אמר במזונות - קצץ לה מזונות.	רבי אבהו, לדידי מפרשא לי מיניה דרבי יוחנן:													גד:
הדרן עלך נערה														

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-</p>
--	---

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אף על פי שאמרו בתולה גובה מאתים ואלמנה מנה, אם רצה להוסיף אפי' מאה מנה - יוסיף.												■
נתארמלה או נתגרשה, בין מן הארוסין בין מן הנשואין - גובה את הכל	[ת"ק]											◆ ■ ◇
מן הנשואין - גובה את הכל, מן הארוסין - בתולה גובה מאתים, ואלמנה מנה, שלא כתב לה אלא על מנת לכונסה.	רבי אלעזר בן עזריה:											◆ ■ ◇
אם רצה, כותב לבתולה שטר של מאתים והיא כותבת התקבלתי ממך מנה, ולאמנה מנה והיא כותבת התקבלתי ממך חמשים וזו	רבי יהודה:											◆ ■
כל הפוחת לבתולה ממאתים, ולאמנה ממנה - הרי זו בעילת זנות.	רבי מאיר:											◆ ■
פשיטא												⚡
מהו דתימא קיצותא עבדו רבנן, שלא לבייש את מי שאין לו, קמ"ל.												! ◇
אם רצה להוסיף כו'.												■
רצה לכתוב לה לא תקני אלא רצה להוסיף, מסייע ליה לר' איבו אמר רבי ינאי												■
תנאי כתובה ככתובה דמי.	דאמר ר' איבו אמר רבי ינאי:											■ ■ ◇
נפקא מינה?												⚡
למכרת, ולמוחלת, למורדת, ולפוגמת, לתובעת, ולעוברת על דת, לשבחה, לשבועה, ולשביעית, ולכותב כל נכסיו לבניו, לגבות מן הקרקע ומן הזיבורית, וכל זמן שהיא בבית אביה, ולכתובת בנין דכרין.												! ◇
כתובת בנין דכרין - פומבדיתא אמרי: לא טרפא ממשעבדי, ירתון תנן	איתמר: [פומבדיתא]											◆ ■ ◇
טרפא ממשעבדי, יסבון תנן.	בני מתא מחסיא:											◆ ■ ◇
והלכתא: לא טרפא ממשעבדי, ירתון תנן.												■ ◇
מטלטלי ואיתנהו בעינייהו - בלא שבועה												■ ◇
ליתנהו בעינייהו - פומבדיתא אמרי: בלא שבועה	[פומבדיתא]											◆ ■ ◇
בשבועה.	בני מתא מחסיא:											◆ ■ ◇
והלכתא: בלא שבועה.												■ ◇
יחד לה ארעא בארבעה מצרנהא - בלא שבועה												■ ◇
בחד מצרא - פומבדיתא אמרי: בלא שבועה	[פומבדיתא]											◆ ■ ◇
בשבועה.	בני מתא מחסיא:											◆ ■ ◇
והלכתא: בלא שבועה.												■ ◇
אמר לעדים כתבו וחתמו והבו ליה, קנו מיניה - לא צריך אימלוכי ביה												■ ◇
לא קנו מיניה - פומבדיתא אמרי: לא צריך אימלוכי ביה	[פומבדיתא]											◆ ■ ◇
צריך אימלוכי ביה.	בני מתא מחסיא:											◆ ■ ◇
והלכתא: צריך אימלוכי ביה.												■ ◇
ר' אלעזר בן עזריה וכו'.												■ ◇
הלכה כרבי אלעזר בן עזריה	איתמר: חד:רב/רבי נתן:											◆ ■ ◇
אין הלכה כר' אלעזר בן עזריה.	וחד: [רב/רבי נתן]											◆ ■ ◇

<p>disputants- חולקים- statement ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story</p>	<p>מימרא- statement ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer! ■ ראייה- proof</p>												
<p>כתובות-אף על פי מימרא</p>	<p>מאן דאמר</p>												
<p>תסתיים, דרבי נתן הוא דאמר הלכה כר' אלעזר בן עזריה, דשמעיל ליה לרבי נתן דאזיל בתר אומדנא</p>													נה.
<p>הלכה כרבי שמעון שזורי במסוכן, ובתרומת מעשר של דמאי.</p>	<p>דאמר רבי נתן:</p>												נה.
<p>ורב לא אזיל בתר אומדנא?</p>													נה:
<p>מתנת שכיב מרע שכתוב בה קנין, בבי רב משמיה דרב אמרי: ארכביה אתרי רכשי</p>	<p>והא איתמר: [רב]</p>											נה:	
<p>לא ידענא מאי אידון בה</p>	<p>שמואל:</p>											נה:	
<p>ארכביה אתרי רכשי, הרי היא כמתנת בריא והרי היא כמתנת שכיב מרע, הרי היא כמתנת בריא - דאם עמד אינו יכול לחזור בו, הרי היא כמתנת שכיב מרע - שאם אמר הלואתי לפלוני, הלואתו לפלוני</p>	<p>בבי רב משמיה דרב:</p>											נה:	
<p>לא ידענא מאי אידון בה, שמא לא גמר להקנותו אלא בשטר, ואין שטר לאחר מיתה</p>	<p>שמואל:</p>											נה:	
<p>אלא תרווייהו אזלי בתר אומדנא, מאן דאמר הלכה - שפיר, מאן דאמר אין הלכה - הכא נמי אומדן דעתא הוא, משום איקרובי דעתא הוא, והא איקרובא ליה דעתא.</p>												נו.	
<p>הלכה כרבי אלעזר בן עזריה</p>	<p>יתיב רב חנינא קמיה דרבי ינאי וקאמר:</p>											נו.	
<p>פוק קרי קראך לברא, אין הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.</p>	<p>אמר ליה: [רבי ינאי]</p>											נו.	
<p>הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.</p>	<p>רב יצחק בר אבדימי משום רבינו:</p>											נו.	
<p>הלכה כרבי אלעזר בן עזריה</p>	<p>רב נחמן אמר שמואל:</p>											נו.	
<p>אין הלכה כרבי אלעזר בן עזריה</p>	<p>ורב נחמן דידיה:</p>											נו.	
<p>הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.</p>	<p>נהרדעי משמיה דרב נחמן:</p>											נו.	
<p>ואע"ג דלט רב נחמן ואמר: כל דינא דדאין כרבי אלעזר בן עזריה הכי והכי תהוי, אפילו הכי הלכה כרבי אלעזר בן עזריה.</p>												נו.	
<p>והלכה למעשה כרבי אלעזר בן עזריה.</p>												נו.	
<p>נכנסה לחופה ולא נבעלה, מהו? חיבת חופה קונה, או חיבת ביאה קונה?</p>	<p>בעי רבין:</p>											נו.	
<p>שלא כתב לה אלא על חיבת לילה הראשון</p>	<p>תא שמע, דתני רב יוסף:</p>											נו.	
<p>אי אמרת בשלמא חיבת חופה קונה, היינו דאמר לילה הראשון, אלא אי אמרת חיבת ביאה קונה, ביאה בלילה הראשון איתא, מכאן ואלך ליתא?</p>												נו.	
<p>ואלא מאי? חופה, חופה בלילה איתא, ביממא ליתא?</p>												נו.	
<p>ולטעמין, ביאה בלילה איתא, ביממא ליתא?</p>												נו.	
<p>אם היה בבית אפל - מותר</p>	<p>הא אמר רבא:</p>											נו.	
<p>הא לא קשיא, אורח ארעא קא משמע לן דביאה בלילה, אלא חופה קשיא</p>												נו.	
<p>חופה נמי לא קשיא, כיון דסתם חופה לביאה קיימא, אורח ארעא קא משמע לן דבלילה.</p>												נו.	
<p>נכנסה לחופה ופירסה נידה, מהו? אם תימצי לומר חיבת חופה קונה - חופה דחויא לביאה, אבל חופה דלא חויא לביאה לא, או דלמא לא שנא?</p>	<p>בעי רב אשי:</p>											נו.	
<p>תיקו.</p>												נו.	
<p>רצה כותב לבתולה וכו'.</p>	<p>רבי יהודה:</p>											נו.	
<p>וסבר רבי יהודה דכותבין שובר?</p>												נו.	
<p>מי שפרע מקצת חובו, רבי יהודה אומר: יהליף</p>	<p>והתנן: [רבי יהודה]</p>											נו.	
<p>יכתוב לו שובר</p>	<p>רבי יוסי:</p>											נו.	

<p> disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה </p>		<p> statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראייה </p>		<p> key- מקרא: </p>					
כתובות-אף על פי	מאי דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ							
כששוברתה מתוכה.	רבי ירמיה:				!	◇	גו.		
אפילו תימא בשאין שוברתה מתוכה, בשלמא התם ודאי פרעיה, דלמא מירכס תברתא ומפיק ליה לשטרא והדר גבי זימנא אחרינא, הכא ודאי יהב לה? מילתא בעלמא היא דאמרה ליה, אי נטריה - נטריה, אי לא נטריה - איהו הוא דאפסיד אנפשיה.	אביי:				!	◇	גו.		
בשלמא אביי לא אמר כרבי ירמיה, לא קתני שוברתה מתוכה, אלא ר' ירמיה מ"ט לא אמר כאביי?					?		גו.		
גזירה שובר דהכא אטו שובר דעלמא.	[רבי ירמיה]				!	◇	גו.		
טעמא דכתבה ליה, אבל על פה לא, אמאי? דבר שבממון הוא, ושמעינן ליה לר' יהודה					?	◇	גו.		
דבר שבממון תנאו קיים	דאמר: [רבי יהודה]				■	?	גו.		
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה - הרי זו מקודשת ותנאו בטל, דברי רבי מאיר	דתניא: [רבי מאיר]				◆	■	?	גו.	
בדבר שבממון תנאו קיים	רבי יהודה:				◆	■	?	גו.	
כתובה דרבנן, והכמים עשו חיזוק לדבריהם יותר משל תורה.	קסבר רבי יהודה:				!	◇	גו.		
הרי פירות דרבנן, ולא עבדו להו רבנן חיזוק					?		גו.		
לעולם הוא אוכל פירי פירות, עד שיכתוב לה דין ודברים אין לי בנכסך ובפירותיהן ובפירות פירותיהן עד עולם	דתנן, רבי יהודה:				■	?	◇	גו.	
וקיימא לן מאי כתב - אומר					■	?	◇	גו:	
לכל יש כתובה ולא לכל יש פירות, מילתא דשכיחא עבדו בה רבנן חיזוק, מילתא דלא שכיחא לא עבדו בה רבנן חיזוק.	אביי:				!	◇	גו:		
הרי חמרים דשכיחי, ולא עבדו לה רבנן חיזוק					?		גו:		
החמרין שנכנסו לעיר, ואמר אחד מהן שלי חדש ושל חברי ישן, שלי אינו מתוקן ושל חברי מתוקן - אין נאמנים	דתנן: [ת"ק]				◆	■	?	◇	גו:
נאמנים	רבי יהודה:				◆	■	?	◇	גו:
ודאי דדבריהם עבדו רבנן חיזוק, ספק דדבריהם לא עבדו רבנן חיזוק.	אביי:				!	◇	גו:		
בדמאי הקילו.	רבא:				!	◇	גו:		
כל הפוחת וכו'.	רבי מאיר:					■	◇	גו:	
כל הפוחת אפ"ל בתנאה						■	◇	גו:	
תנאו בטל ואית לה, וכיון דאמר לה לית לך אלא מנה לא סמכא דעתה, והויא לה בעילתו בעילת זנות	אלמא קסבר: [רבי מאיר]					■	◇	גו:	
כל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל	והא שמעינן ליה לרבי מאיר דאמר:				■	?	◇	גו:	
הא דרבנן תנאו קיים					■	?	◇	גו:	
כתובה דאורייתא.	קסבר ר' מאיר:				!	◇	גו:		
כל הפוחת לכתולה ממאתים ולאמנה ממנה - הרי זו בעילת זנות	תניא, רבי מאיר:				◆	■	◇	גו:	
רשאי	רבי יוסי:				◆	■	◇	גו:	
רצה, כתוב לכתולה שטר של מאתים והיא כותבת לו התקבלתי ממך מנה, ולאמנה מנה והיא כותבת לו התקבלתי ממך חמשים זוז.	רבי יהודה:				◆	■	◇	גו:	
וסבר רבי יוסי רשאי?					?		גו:		
אין עושין כתובת אשה מטלטלין מפני תיקון העולם	ורמינה: [ת"ק]				■	?	גו:		
וכי מה תיקון העולם יש בו? והלא אין קצובין ופוחתין	רבי יוסי:				?	?	גו:		

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>			
כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ			
תנא קמא נמי אין עושין קאמר			ז	ז	נז
במה דברים אמורים - בשלא קבל עליו אחריות, אבל קבל עליו אחריות עושין	אלא לאו הכי קאמר: [ת"ק]		ז	ז	נז
כי קיבל עליו אחריות - אמאי עושין? והלא אין קצובין ופוחתין	ואתא רבי יוסי למימר:		ז	ז	נז
השתא ומה התם דדלמא פחתי חייש רבי יוסי, הכא דודאי קא פחתה לא כל שכן			ז		נז
הכי השתא, התם לא ידעה דתחיל, הכא ידעה וקא מחלה.			!	ז	נז
אחתיה דרמי בר חמא הות נסיבא לרב אויא, אירכס כתובתה, אתו לקמיה דרב יוסף				ז	נז
זו דברי ר' מאיר, אבל חכמים אומרים: משהא אדם את אשתו שנים ושלש שנים בלא כתובה.	אמר להו[רב יוסף], הכי אמר רב יהודה אמר שמואל:			ז	נז
הלכה כרבי מאיר בגזירותין	אמר ליה אביי, והא אמר רב נחמן אמר שמואל:		ז	ז	נז
אי הכי, זיל כתוב לה.				ז	נז
מחלוקת - בתחלה, אבל בסוף - לדברי הכל אינה מוחלת	כי אתא רב דימי, אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:			ז	נז
בין בזו ובין בזו מחלוקת.	ורבי יוחנן אמר:			ז	נז
לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי יוחנן, דאנא ורבי יהושע בן לוי לא פלגינן אהדדי, מאי בתחלה דקאמר רבי יהושע בן לוי? תחלת חופה, ומאי סוף? סוף ביאה, וכי קאמינא אנא בין בזו ובין בזו מחלוקת - תחלת חופה וסוף חופה דהיא תחילת ביאה.	רבי אבהו:			ז	נז
מחלוקת - לבסוף, אבל בתחלה - דברי הכל מוחלת	כי אתא רבין, אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא:			ז	נז
בין בזו ובין בזו מחלוקת.	ורבי יוחנן אמר:			ז	נז
לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי יוחנן, דאנא ורבי יהושע בן לוי לא פלגינן אהדדי, מאי לבסוף דאמר רבי יהושע בן לוי? סוף חופה, ומאי תחלה? תחלת חופה, וכי קאמינא אנא בין בזו ובין בזו מחלוקת - תחלת ביאה וסוף ביאה.	רבי אבהו:			ז	נז
אי לאו דאמר רבי אבהו: לדידי מיפרשא לי מיניה דרבי יוחנן, דאנא ורבי יהושע בן לוי לא פלגינן אהדדי, הוה אמינא, רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי פליגי, רב דימי ורבין לא פליגי, מאי סוף דקאמר רבין? סוף חופה, ומאי תחלה דקאמר רב דימי? תחלת ביאה.	רב פפא:			ז	נז
מאי קמ"ל?			ז		נז
הא קמ"ל, דפליגי תרי אמוראי אטעמא דנפשיהו, ולא פליגי תרי אמוראי אליבא דחד אמורא.			!	ז	נז
נותנין לבתולה שנים עשר חודש משתבעה הבעל לפרנס את עצמה. וכשם שנותנין לאשה, כך נותנין לאיש לפרנס את עצמו. ולא למנה - שלשים יום.				ז	נז
הגיע זמן ולא נישאו - אוכלות משלו, ואוכלות בתרומה				ז	נז
נותנין לה הכל תרומה	רבי טרפון:			ז	נז
מחצה חולין ומחצה תרומה.	רבי עקיבא:			ז	נז
היבם אינו מאכיל בתרומה.				ז	נז
עשתה ששה חדשים בפני הבעל וששה חדשים בפני היבם, ואפילו כולן בפני הבעל חסר יום אחד בפני היבם, או כולן בפני היבם חסר יום אחד בפני הבעל - אינה אוכלת בתרומה.	[משנה ראשונה]			ז	נז
זו משנה ראשונה, בית דין של אחריהן אמרו: אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה.	[בית דין של אחריהן]			ז	נז
מנא הני מילי?				ז	נז

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- proof</p>		<p>מקרא- key:</p>	
כתובות- אף על פי	מאימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
דאמר קרא: (בראשית כ"ד) ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור מאי ימים?	רב חסדא:			!	◇
אילמא תרי יומי				!	
משתעי איניש הכי? אמרו ליה תרי יומי אמר להו לא, אמרו ליה עשרה יומי			?	!	
אלא מאי ימים? שנה, דכתיב: (ויקרא כ"ה) ימים תהיה גאולתו:				!	
ואימא: חדש, דכתיב: (במדבר י"א) עד חדש ימים			?	!	
דנין ימים סתם מימים סתם, ואין דנין ימים סתם מימים שנאמר בהן חדש.	אמרי:			!	
קטנה, בין היא ובין אביה יכולין לעכב.	רבי זירא, תנא:			!	◇
בשלמא איהו מצוי מעכבא, אלא אביה, אי איהו ניחא לה, אביה מאי נפקא ליה מינה?				?	
סבר, השתא לא ידעה, למחר מימרדא ונפקא ואתיא ונפלה עילווי.				!	◇
אין פוסקין על הקטנה להשיאה כשהיא קטנה, אבל פוסקין על הקטנה להשיאה כשהיא גדולה.	רבי אבא בר לוי:			!	◇
פשיטא				?	
מהו דתימא, ליחוש דלמא מעיילא פחדא מהשתא וחלשה, קא משמע לן.				!	◇
בגרה יום אחד ונתקדשה - נותנין לה שלשים יום כאלמנה.	רב הונא:			!	◇
בגרה הרי היא כתבועה	מיתיבי:			!	◇
מאי לאו כתבועה דבתולה				?	
לא, כתבועה דאלמנה.				!	◇
בוגרת ששהתה שנים עשר חדש, רבי אליעזר אומר: הואיל וחייב בעלה במזונותיה - יפר	תא שמע: [רבי אליעזר]			!	◇
אימא: בוגרת וששהתה שנים עשר חודש, רבי אליעזר אומר: הואיל ובעלה חייב במזונותיה - יפר.				!	◇
המארס את הבתולה, בין שתבעה הבעל והיא מעכבת, ובין שתבעה היא ובעל מעכב - נותנין לה שנים עשר חדש משעת תביעה, אבל לא משעת אירוסין, ובגרה הרי היא כתבועה כיצד? בגרה יום אחד ונתקדשה - נותנין לה שנים עשר חדש, ולארוסה - שלשים יום	תא שמע:			!	◇
תיובתא דרב הונא תיובתא.				!	◇
מאי ולארוסה שלשים יום?				!	
הכי קאמר: בוגרת שעברו עליה שנים עשר חדש בבגרות ונתקדשה - נותנין לה שלשים יום כאלמנה.	רב פפא:			!	◇
הגיע זמן ולא נישאו.				!	◇
דבר תורה, ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה, שנאמר: (ויקרא כ"ב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו, והאי נמי קנין כספו הוא, מה טעם אמרו אינה אוכלת? שמא ימזגו לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה.	עולא:			!	◇
אי הכי, הגיע זמן ולא נישאו נמי				?	◇
התם דוכתא מייחד לה.				!	◇
אלא מעתה, לקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה, דלמא אתו למיכל בהדיה				?	◇
השתא מדידהו ספו ליה, מדידהו אכלי?				!	◇
משום סימפון.	רב שמואל בר רב יהודה:			!	◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי, נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי											◊	גז:
התם מיבדק בדיק לה והדר מעייל.											!	גז:
אלא מעתה, עבד כהן שלקחו מישראל, לא ליכול בתרומה משום סימפון											◊	גז:
סימפון בעבדים ליכא, דאי דאבראי - הא קחזי ליה, ואי דגואי - למלאכה קא בעי, ושבסתר - לא איכפת ליה, נמצא גנב או קוביוסטוס - הגיעו, מאי איכא? לטטים מזויין או מוכתב למלכות, הגהו קלא אית להו.											!	גז:
מכדי בין למר ובין למר לא אכלה, מאי בינייהו?											◊	גז:
איכא בינייהו: קבל, מסר, והלך.											!	גז:
נותנין לה הכל תרומה וכו'.	רבי טרפון:										◊	גז:
מחלוקת - בבת כהן לכהן, אבל בבת ישראל לכהן - דברי הכל מחצה חולין ומחצה תרומה.	אביי:										◊	גז:
מחלוקת - בארוסה, אבל בנשואה - דברי הכל מחצה חולין ומחצה תרומה.	ואמר אביי:										◊	גז:
נותנין לה הכל תרומה	תניא נמי הכי, רבי טרפון:										◊	גז:
מחצה חולין ומחצה תרומה	רבי עקיבא:										◊	גז:
במה דברים אמורים - בבת כהן לכהן, אבל בת ישראל לכהן - דברי הכל מחצה חולין ומחצה תרומה											◊	גז:
במה דברים אמורים - בארוסה, אבל בנשואה - דברי הכל מחצה חולין ומחצה תרומה											◊	גז:
נותנין לה שתי ידות של תרומה ואחת של חולין	רבי יהודה בן בתירא:										◊	גז:
נותן לה הכל תרומה, והיא מוכרת ולוקחת בדמים חולין	רבי יהודה:										◊	גז:
כל מקום שהוזכרה תרומה - נותנין לה כפלים בחולין.	רבן שמעון בן גמליאל:										◊	גז:
מאי בינייהו?											^	גז:
איכא בינייהו טירחא.											!	גז:
היבם אינו מאכיל בתרומה.											◊	גז:
מאי טעמא?											^	גז:
(ויקרא כב) קנין כספו אמר רחמנא, והאי קנין דאחיו הוא.											!	גז:
עשתה ששה חדשים בפני הבעל.											◊	גז:
השתא בפני הבעל אמרת לא, בפני היבם מיבעיא?											◊	גז:
זו ואין צריך לומר זו קתני.											!	גז:
זו משנה ראשונה כו'.											◊	גז:
מאי טעמא?											^	גז:
משום סימפון.	עולא, ואיתימא רב שמואל בר יהודה:										!	גז:
בשלמא לעולא, קמייתא שמא ימזגו לה כוס בבית אביה, ובתרייתא משום סימפון, אלא לרב שמואל בר יהודה, קמייתא משום סימפון, ובתרייתא משום סימפון, מאי בינייהו?											◊	גז:
איכא בינייהו בדיקת חוץ											!	גז:
בדיקת חוץ שמה בדיקה	מר סבר: [משנה ראשונה]										!	גז:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא-:</p>	<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
מימרא	ומר סבר: [משנה אחרונה]												נה:
בדיקת חוץ לא שמה בדיקה.													נה:
המקדיש מעשה ידי אשתו - הרי זו עושה ואוכלת.													נה:
המותר - רבי מאיר אומר: הקדש	[רבי מאיר]												נה:
חולין.	רבי יוחנן הסנדלר:												נה:
יכולה אשה לומר לבעלה איני ניוזנת ואיני עושה.	רב הונא אמר רב:												נה:
כי תקינו רבנן - מזוני עיקר, ומעשה ידיה משום איבה, וכי אמרה איני ניוזנת ואיני עושה - הרשות בידה.	קסבר: [רב]												נה:
תקנו מזונות תחת מעשה ידיה	מיתיבי:												נה:
אימא: תקנו מעשה ידיה תחת מזונות.													נה:
לימא מסייע ליה:													נה:
המקדיש מעשה ידי אשתו - הרי היא עושה ואוכלת	[תנן]												נה:
מאי לאו בניזונת													נה:
לא, בשאינה ניוזנת.													נה:
אי בשאינה ניוזנת, מאי למימרא? אפי' למאן דאמר: יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך, הני מילי בעבד כנעני, דלא כתיב ביה עמך, אבל עבד עברי דכתיב ביה (דברים ט"ו) עמך - לא, וכל שכן אשתו.													נה:
מותר - רבי מאיר אומר: הקדש	סיפא איצטריך ליה: [רבי מאיר]												נה:
חולין.	רבי יוחנן הסנדלר:												נה:
ופליגא דריש לקיש													נה:
לא תימא טעמא דרבי מאיר משום דקסבר אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם, אלא טעמא דרבי מאיר, מתוך שיכול לכופה למעשה ידיה, נעשה כאומר לה יקדשו ידיך לעושיהם.	דאמר ריש לקיש:												נה:
והא לא אמר לה הכי													נה:
אין אדם מוציא דבריו לבטלה, נעשה כאומר לה יקדשו ידיך לעושיהם.	כיון דשמעינן ליה לר"מ דאמר:												נה:
וסבר רבי מאיר: אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם?													נה:
האומר לאשה הרי את מקודשת לי לאחר שאתגייר או לאחר שתגיירי, לאחר שאשתחרר, לאחר שתשתחררי, לאחר שימות בעליך, או שתמות אחותיך, או לאחר שיחלוץ לך יבמיך, רבי מאיר אומר: מקודשת	והתניא: [רבי מאיר]												נה:
מההיא אין, מהא ליכא למשמע מינה.													נה:
המותר - רבי מאיר אומר: הקדש.	[רבי מאיר]												נה:
אימת קדוש?													נה:
מותר - לאחר מיתה קדוש	רב ושמואל דאמרי תרווייהו:												נה:
מותר - מחיים קדוש.	רב אדא בר אבהו:												נה:
במאי?	הוי בה רב פפא:												נה:
אילימא במעלה לה מזונות ומעלה לה מעה כסף לצרכיה													נה:
מ"ט דמ"ד לאחר מיתה קדוש?													נה:
ואלא כשאין מעלה לה מזונות ולא מעלה לה מעה כסף לצרכיה													נה:

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>
--	---

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ"ט דמאן דאמר מחיים קדוש?												נח: ?
לעולם, במעלה לה מזונות ואינו מעלה לה מעה כסף לצרכיה												נח: !
תקנו מזונות תחת מעשה ידיה, ומעה כסף תחת מותר, וכיון דלא קא יהיב לה מעה כסף - מותר ידיה הוי	רב ושמואל סברי:											נח: !
תקנו מזונות תחת מותר, ומעה כסף תחת מעשה ידיה, וכיון דקא יהיב לה מזוני - מותר ידיה הוי.	רב אדא בר אהבה סבר:											נט: !
במאי קמיפלגי?												נט: ^
מידי דשכיח ממידי דשכיח	מר סבר: [רב ושמואל]											נט: !
מידי דקייץ ממידי דקייץ.	ומר סבר: [רב אדא בר אהבה]											נט: !
תקנו מזונות תחת מעשה ידיה	מיתיבי:											נט: ?
אימא: תחת מותר מעשה ידיה.												נט: !
אם אינו נותן לה מעה כסף לצרכיה - מעשה ידיה שלה	תא שמע:											נט: ?
אימא: מותר מעשה ידיה שלה.												נט: !
מה היא עושה לו? משקל חמש סלעים שתי ביהודה	והא עלה קתני:											נט: ?
הכי קאמר: מעשה ידיה כמה הוי, דלידע מותר ידיה כמה? משקל חמש סלעים שתי ביהודה, שהן עשר סלעים בגליל.												נט: !
הלכה כרבי יוחנן הסנדלר.	שמואל:											נט: ?
ומי אמר שמואל הכי?												נט: ?
קונם שאני עושה לפיך - אינו צריך להפר	והתנן: [ת"ק]											נט: ?
יפר, שמא תעדיף עליו יתר מן הראוי לו	רבי עקיבא:											נט: ?
יפר, שמא יגרשנה ותהא אסורה לחזור	רבי יוחנן בן נורי:											נט: ?
הלכה כרבי יוחנן בן נורי	ואמר שמואל:											נט: ?
כי אמר שמואל הלכה כרבי יוחנן בן נורי - להעדפה.												נט: !
וליאמא: הלכה כרבי יוחנן בן נורי להעדפה אי נמי, אין הלכה כתנא קמא אי נמי, הלכה כרבי עקיבא												נט: ?
קונמות קאמרת? שאני קונמות, מותר שאדם אוסר פירות חבירו עליו, אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם.	אלא אמר רב יוסף:											נט: !
בשלמא אדם אוסר פירות חבירו עליו, שכן אדם אוסר פירותיו על חבירו, יאסר דבר שלא בא לעולם על חבירו, שכן אין אדם אוסר פירות חבירו על חבירו?	אמר ליה אביי:											נט: ?
באומרת יקדשו ידי לעושיהם, ידיים איתנהו בעולם.	אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע:											נט: !
וכי קאמרה הכי מי מקדש? הא משעבדא ליה												נט: ?
דאמרה לכי מיגרשה.												נט: !
ומי איכא מידי, דאילו השתא לא קדיש ולקמיה קדיש?												נט: ?
אלמה לא? אילו האומר לחבירו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תיקדש, מי לא קדישה?	רבי אלעאי:											נט: !
מי דמי? התם בידו להקדישה, הכא אין בידה לגרש את עצמה הא לא דמיא אלא לאומר לחבירו שדה זו שמכרת לך לכשאקנה ממך - תיקדש, דלא קדישה.	מתקיף לה רבי ירמיה:											נט: ?
מי דמי? התם גופא ופירות בידא דלוקה, הכא גופה בידה הוא לא דמיא אלא לאומר לחבירו שדה זו שמשכנת לך לכשאפנה ממך תיקדש, דקדישה.	מתקיף לה רב פפא:											נט: !

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■</p>															
<p>כתובות-אף על פי</p>		<p>מאן דאמר</p>		<p>א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ</p>													
מימרא	מי דמי? התם בידו לפדותה, הכא אין בידה לגרש עצמה	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:	◊													נט:	
	הא לא דמיא אלא לאומר לחבירו שדה זו שמשכנתי לך לעשר שנים לכשאפדנה ממך תיקדש, דקדשה.	[רב שישא בריה דרב אידי]	!														נט:
	מי דמי? התם לעשר שנים מיהא בידו לפדותה, הכי אין בידה לגרש עצמה לעולם	מתקיף לה רב אשי:	◊														נט:
	קונמות קא אמרת? שאני קונמות, דקדושת הגוף ניהו וכדרבא	אלא אמר רב אשי:	!														נט:
	הקדש, חמץ, ושחרור - מפקיעין מידי שיעבוד.	דאמר רבא:	!														נט:
	ונקדשו מהשתא		◊														נט:
	אלמוה רבנן לשיעבודיה דבעל, כי היכי דלא תיקדש מהשתא.		!														נט:
	ואלו מלאכות שהאשה עושה לבעלה: טוחנת, ואופה, ומכבסת, מבשלת, ומניקה את בנה, מצעת לו המטה, ועושה בצמר.																נט:
	הכניסה לו שפחה אחת - לא טוחנת ולא אופה ולא מכבסת																נט:
	שתיים - אין מבשלת ואין מניקה את בנה																נט:
	שלוש - אין מצעת לו המטה ואין עושה בצמר																נט:
	ארבע - יושבת בקתדרא	[ת"ק]	◊														נט:
	אפי' הכניסה לו מאה שפחות - כופה לעשות בצמר, שהבטלה מביאה לידי זימה.	רבי אליעזר:	◊														נט:
	אף המדיר את אשתו מלעשות מלאכה - יוציא ויתן כתובה, שהבטלה מביאה לידי שיעמום.	רשב"ג:	◊														נט:
	טוחנת ס"ד?		◊														נט:
	אלא אימא: מטחנת.		!														נט:
	ואיבעית אימא: בריחיא דידא.		!														נט:
	מתני' דלא כר' חייא		◊														נט:
	אין אשה אלא ליופי, אין אשה אלא לבנים	דתני ר' חייא:	◊														נט:
	אין אשה אלא לתכשיטי אשה	ותני ר' חייא:	◊														נט:
	הרוצה שיעדן את אשתו - ילבישנה כלי פשתן, הרוצה שילבין את בתו - יאכילנה אפרוחים וישקנה חלב סמוך לפירקה.	ותני ר' חייא:	◊														נט:
	ומניקה את בנה.		◊														נט:
	לימא, מתניתין דלא כבית שמאי		◊														נט:
	נדרה שלא להניק את בנה, בש"א: שומטת דד מפיו	דתניא: [בית שמאי]	◊														נט:
	כופה ומניקתו, נתגרשה - אינו כופה, ואם היה מכירה - נותן לה שכרה וכופה ומניקתו, מפני הסכנה	בית הלל:	◊														נט:
	אפי' תימא ב"ש, הכא במאי עסקינן, כגון שנדרה היא וקיים לה הוא,		!														נט:
	הוא נותן אצבע בין שיניה	וקסברי ב"ש:	!														נט:
	היא נתנה אצבע בין שיניה.	וב"ה סברי:	!														נט:
	ונפלגו בכתובה בעלמא		◊														נט:
	אינה מניקה	ועוד תניא, בש"א:	◊														נט:

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	
כתובות-אף על פי	
מימרא	מאן דאמר
אלא מחורתא, מתניתין דלא כב"ש.	

Talmud Navigator

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
							◊			